

זוהר היומי

זוהר שמות – דף ל"ג ע"א

פרשת בא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ל"ב ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

וְדָא אֲתוּסָף עֲלֵייהוּ, בְּגִין דְּאִיהוּ דִּילְטוּרָא רַבְרָבָא מְכֻלָּהוּ, קְטִיגוּרָא מְכֻלָּהוּ, כִּיּוֹן דְּחָמָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּכֻלָּהוּ אֲתִיָּין לְקַטְרָגָא. מִיד וַיֹּאמֶר יי' אֶל הַשָּׁטָן מֵאִין תְּבֵא. וְכִי לֹא הָיָה יָדַע קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מֵאִין הָיָה אֲתִי. אֲלֹא לֹאִיתָא עוֹבְדָא לְרַעוּתִיהָ.

תרגום לעברית

וַיְבֹא גַם הַשָּׁטָן בְּתוֹכָם. גַּם - לְרַבּוֹתוֹ עֲלֵיהֶם, שְׂכָלָם בָּאִים לְהִיּוֹת קְטִיגוּרִים עַל יִשְׂרָאֵל, וְזֶה נּוֹסֵף עֲלֵיהֶם מִשּׁוּם שֶׁהוּא הַמְּלָשִׁין הַגָּדוֹל מְכֻלָּם, קְטִיגוּר מְכֻלָּם. כִּיּוֹן שְׁרוּאָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂכָלָם בָּאִים לְקַטְרָג, מִיד - וַיֹּאמֶר ה' אֶל הַשָּׁטָן מֵאִין תְּבֵא. וְכִי לֹא הָיָה יוֹדֵעַ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵאִיפָּה הָיָה בָּא? אֲלֹא לְהַבִּיא אֶת הַמַּעֲשֶׂה לְרַצּוֹנוֹ.

טקסט הזוהר

וַיֹּאמֶר יי' אֶל הַשָּׁטָן וְגו' וַיַּעַז הַשָּׁטָן אֶת יי' וַיֹּאמֶר מִשּׁוּט בְּאַרְצָא. מִכָּאן אוֹלִיפְנָא, דִּישׁוּבָא דְאַרְעָא אֲתַמְסֵר לְסִטְרִין אַחֲרָנִין, בְּרַ אַרְעָא דִּישְׂרָאֵל בְּלַחֲוֹדָהָא. כִּיּוֹן דְּאָמַר מִשּׁוּט בְּאַרְצָא, אֲשַׁנַּח קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּבַעֲי לְמַהֲוִי דְּלְטוּרָא עֲלֵייהוּ דִּישְׂרָאֵל. מִיד, (אִיּוֹב א') וַיֹּאמֶר יי' אֶל הַשָּׁטָן הֲשִׁמָּת לְבָבְךָ עַל עַבְדִּי אִיּוֹב כִּי אֵין כְּמוֹהוּ בְּאַרְצָא.

וַיֹּאמֶר ה' אֶל הַשָּׁטָן וְגו' וַיַּעַן הַשָּׁטָן אֶת ה' וַיֹּאמֶר מִשׁוּט בְּאֶרֶץ. מִכָּאן לְמִדְנוּ שִׁישׁוּב
הָאֶרֶץ נִמְסָר לְצַדִּיקִים אֲחֵרִים, פָּרַט לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְבָדָה. כִּיּוֹן שֶׁאִמַּר מִשׁוּט בְּאֶרֶץ,
הַשָּׂגִיחַ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂרוּצָה לְהִיּוֹת מְלָשִׁין עַל יִשְׂרָאֵל. מִיָּד - וַיֹּאמֶר ה' אֶל הַשָּׁטָן
הַשְׁמֵת לְבָךְ עַל עַבְדִּי אִיּוֹב כִּי אֵין כָּמֹהוּ בְּאֶרֶץ.

טקסט הזוהר

חָמָא שְׁעֵתָא לְמִיָּהב לִיה חוּלְקָא, בְּמָה (נח ס' ד' ע"א) דִּיתַעֲסַק, וַיִּתְּפֹרֶשׁ מִנִּיָּהוּ
דִּישְׂרָאֵל, וְהָא אוֹקְמוּהָ, לְרַעֲיָא דְבָעָא לְמַעַבְרָא עֲאֵנִיָּה בְּחַד נִהְרָא וְכו', מִיָּד אֶתְעַסַּק בִּיה
הַהוּא שָׁטָן, וְלֹא קִטְרַג עַלִּיָּהוּ דִּישְׂרָאֵל.

תרגום לעברית

רָאָה שְׁעָה לָתֵת לוֹ חֶלֶק בְּמָה שִׁיתַעֲסַק, וַיִּפְרֹד מִיִּשְׂרָאֵל, וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ, לְרוּעָה שְׂרָצָה
לְהַעֲבִיר אֶת צֵאֲנוּ בְּנִהְרָא אֶחָד וְכו', מִיָּד הִתְעַסַּק בּוֹ אוֹתוֹ שָׁטָן וְלֹא קִטְרַג עַל יִשְׂרָאֵל.

טקסט הזוהר

וַיַּעַן הַשָּׁטָן אֶת יי וַיֹּאמֶר הַחֲנָם יֵרָא אִיּוֹב אֱלֹהִים. לֹא תוֹוֶהָא לְעַבְדָּא דְמֵאֲרִיָּה עַבִּיד לִיה
כָּל רַעוּתִיָּה, דִּיהָא דְחִיל לִיה, אַעֲדִי אֲשַׁגְחוּתָהּ מִנִּיָּה, וְתַחֲמִי אִי דְחִיל לָהּ וְאִם לָאו.

תרגום לעברית

וַיַּעַן הַשָּׁטָן אֶת ה' וַיֹּאמֶר הַחֲנָם יֵרָא אִיּוֹב אֱלֹהִים. אֵין תְּמִיָּהָה עַל עַבְדִּי שְׂרָבוּ עוֹשָׂה לוֹ
כָּל רְצוֹנוֹ שִׁיָּהָה יֵרָא מִמֶּנּוּ. הֶסֶר מִמֶּנּוּ אֶת הַשְּׁגָחָתָהּ, וְתִרְאָה אִם יִפְחַד מִמֶּה אִם לֹא.

טקסט הזוהר

תָּא חַזִּי, בְּשַׁעֲתָא דְעֵאקוּ, כַּד אֶתְיָיִהב חוּלְקָא חֲדָא לְהָאִי סֵטֶר לְאֶתְעַסְקָא בִּיה, אֶתְפָּרִישׁ
לְבִתֵּר מִכָּלָא. כְּגוּוֹנָא דָּא שְׁעִיר בְּרָאשׁ חוּדָשׁ. שְׁעִיר בְּיוֹמָא דְכַפּוּרִי. בְּגִין דְּאֶתְעַסַּק בִּיה,
וְשָׁבִיק לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל בְּמַלְכִּיהוֹן, וְהִכָּא, מָטָא זְמָנָא לְמִיטַל חוּלְקָא דָּא, מִכָּל זֶרְעָא

דַּאֲבָרָהֶם, בְּסִטְרָא אַחֲרָא. כְּמָה דְּאֵת אָמַר, (בראשית כ"ב) הִנֵּה יִלְדָּה מִלְכָּה גַם הִיא וְגו' אֶת עוֹץ בְּכוּרוֹ וְגו'.

תרגום לעברית

בא ראה, בשעת צרה, כשנתן חלק אחד לצד הזה להתעסק בו, נפרד אחר כך מהכל. כמו זה שעיר בראש חדש, שעיר ביום הכפורים, כדי שיתעסק בו ויעזב את ישראל עם מלכם, וכאן הגיע זמן לטל חלק זה מכל זרע אברהם בצד האחר, כמו שנאמר (בראשית כב) הִנֵּה יִלְדָּה מִלְכָּה גַם הִיא וְגו' אֶת עוֹץ בְּכוּרוֹ וְגו'.

טקסט הזהר

וְתָא חַזִּי, בְּשַׁעֲתָא דְּאָמַר מְשׁוּט בְּאַרְץ, בְּעָא מִיְנִיה, לְמַעַבְד דִּינָא בִּישְׂרָאֵל, דְּהָא דִּינָא הָוָה לִיה עַל אַבְרָהָם, לְמַתְבַּע מְקוּדָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא. בְּגִין, דְּלֹא אֲתַעְבִּיד דִּינָא בִּיצְחָק, כִּד אֲתַקְרִיב עַל גְּבִי מִדְּבַחָא, דְּהָא לֹא הָוָה לִיה לְאַחֲלָפָא קִרְבָּנָא דְּאִזְמִין עַל מִדְּבַחָא, בְּאַחֲרָא, (וכן בכל סטרא דליה) כְּמָה דְּאֵת אָמַר, (ויקרא כ"ז) לֹא יַחֲלִיפְנוּ. וְהָכָא קָאִים יִצְחָק עַל גְּבִי מִדְּבַחָא, וְלֹא אֲשַׁתְּלִים מִנִּיה קִרְבָּנָא, וְלֹא אֲתַעְבִּיד בֵּיה דִּינָא, וּבְעָא דָּא מַעַם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּמָה דְּבְעָא דִּינִיה דִּיוֹסָף לְכַמָּה דְּרִין. וְכָל מַה דְּבְעָא, בְּאוֹרַח דִּינָא בְּעָא.

תרגום לעברית

ובא ראה, בשעה שאמר משוט בארץ, רצה ממנו לעשות דין בישראל, שהרי דין היה לו על אברהם לתבוע מן הקדוש ברוך הוא, משום שלא נעשה דין ביצחק כשהקרב על גבי המזבח, שהרי לא היה לו להחליף קרבן שמזמן על המזבח באחר, [וכן בכל צד שלו] כמו שנאמר לֹא יַחֲלִיפְנוּ. וכאן עמד יצחק על גבי המזבח ולא השתלם ממנו קרבן ולא נעשה בו דין, ורצה את זה מעם הקדוש ברוך הוא כמו שרצה את דינו של יוסף לכמה דורות מאחר יותר, וכל מה שרצה - רצה בדרך דין.

ומההוא זמנא דאשתזיב יצחק, ואתחלה קרבניה, זמין ליה קודשא בריך הוא, לההוא מקטרגא, האי לחולקיה, כמה דאת אמר הנה ילדה מלכה גם היא וגו' את עוץ בכורו. והכא, מטא למיטל חולקיה עליה, מכל זרעיה דאברהם, ולא יקרב בסטרא אחרא.

תרגום לעברית

ומאותו זמן שנצל יצחק והתחלה קרבנו, הזמין לו הקדוש ברוך הוא לאותו מקטרג זה לחלקו, כמו שנאמר הנה ילדה מלכה גם היא וגו' את עוץ בכורו. וכאן הגיע לטל חלקו עליו מכל זרעו של אברהם ולא יקרב לצד אחר.

טקסט הזוהר

וכלא בדינא אתא. (ס'א לגביה) כמה דאיהו דן, הכי אתדן. בגין דאיוב מקריבי עיטא דפרעה הוה, וכד קם פרעה עליהו דישראל, בעא לקטלא לון. אמר ליה לא, אלא טול ממוניהון ושלוט על גופיהון, בפולחנא קשיא, ולא תקטול לון. אמר ליה קודשא בריך הוא, חייך, בההוא דינא מממש, תהא דאין, מה כתיב, (איוב ב') אולם שלח נא ידה וגע אל עצמו ואל בשרו וגו'. כמה דאיהו דן, הכי אתדן. ואף על גב דבכל שאר הוה דחיל לקודשא בריך הוא.

תרגום לעברית

והכל בא בדין (אצלו). כמו שהוא דן - כך נדון. משום שאיוב מקרובי העצה של פרעה היה, וכשעמד פרעה על ישראל, רצה להרג אותם. אמר לו, לא, אלא קח ממונם ושלט על גופם בעבודה קשה, ואל תהרג אותם. אמר לו הקדוש ברוך הוא, חייך, באותו דין מממש תהיה נדון. מה כתוב? (איוב ב') אולם שלח נא ידה וגע אל עצמו ואל בשרו וגו'. כמה שהוא דן - כך נדון. ואף על גב שבכל השאר היה ירא מהקדוש ברוך הוא.

תא חזי, מה פתיב, אך את נפשו שמור. ואתייביב ליה רשו, למשלט על בשרא, בגין רזא דכתיב, (בראשית ו') קץ כל בשר בא לפני ואוקמוה, בא לפני ודאי, ודא איהו (שלח ק'ט ע'א) קץ כל בשר, ולא רוחא. ואיתמר, דאיהו קץ דאתי מסטרא דחשך, כמה דאת אמר, (איוב כ"ח) קץ שם לחשך ולכל תכלית הוא חוקר. ולכל בשרא, בגין דאית קץ אחרא, ואקרי (דניאל י"ב) קץ הימין, ודא איהו קץ אחרא, מסטרא דשמאלא, דאיהו חשך. ועל דא אתייביב ליה רשו בעצמו ובשרו.

תרגום לעברית

בא וראה מה כתוב, אך את נפשו שמר. ונתנה לו רשות לשלט על הבשר, משום הסוד שכתוב (בראשית ו') קץ כל בשר בא לפני, ופרשוה, בא לפני ודאי. וזהו קץ כל בשר, ולא רוח. ונאמר שהוא קץ שבא מצד החשך, כמו שנאמר (איוב כח) קץ שם לחשך ולכל תכלית הוא חוקר. ולכל בשר, משום שיש קץ אחר, ונקרא קץ הימין, וזהו קץ אחר מצד השמאל שהוא חשך, ולכן נתנה לו רשות בעצמו ובשרו.

טקסט הזוהר

ותסיתני בו לבלעו. אי הכי, לאו בדינא הוה, אלא במימר ההוא מקטרגא, דאסית ליה, ואסטי ליה. אלא, כלא בדינא הוה, והכי אמר לו אליהוא, (איוב ל"ד) כי פעל אדם ישלם לו וכארח איש ימציאנו. והכי הוה כמה דאתמר, כמה דאיהו גזר, הכי אתגזר עליה.

תרגום לעברית

ותסיתני בו לבלעו. אם כן, לא בדין היתה, אלא במאמר אותו מקטרג שהסית אותו והסטה אותו, אלא הכל היתה בדין. וכך אמר לו אליהוא, (שם לד) כי פעל אדם ישלם לו וכארח איש ימציאנו. וכך היתה כמו שנאמר, כמו שהוא גזר - כן נגזר עליו.

וְהָאֵי דְאָמַר וַתְּסִיתַנִּי בּוֹ לְבַלְעוּ חֲנָם, וַתְּסִיתַנִּי לְבַלְעוּ לֹא כְּתִיב, אֲלֵא וַתְּסִיתַנִּי בּוֹ, בֵּיהּ קִיַּמָּא בְּדַעְתִּיהּ, דְּאִיהּ חָשִׁיב דְּהָא תְּסִיתַנִּי, כְּמָה דְאָמַר (איוב י') וְעַל עֲצַת רָשָׁעִים הוֹפְעֶתָ. (אמר איוב אתפתית על מימר דההוא מקטרגא) כְּגִוּוֹנָא דָא, (תהלים ע"ה) וַיִּפְתּוּהוּ בְּפִיָּהֶם וּבִלְשׁוֹנָם יִכְזְבוּ לוֹ. וַיִּפְתּוּהוּ וַיִּכְזְבוּ לוֹ. לֹא כְּתִיב, אֲלֵא וַיִּפְתּוּהוּ בְּפִיָּהֶם. בְּפִיָּהֶם קִיַּמָּא מְלָה דָא דְּהָא אֶתְפַּתָּהּ.

וְזֶה שְׁאָמַר וַתְּסִיתַנִּי בּוֹ לְבַלְעוּ חֲנָם. וַתְּסִיתַנִּי לְבַלְעוּ לֹא כְּתוּב, אֲלֵא וַתְּסִיתַנִּי בּוֹ, בּוֹ עוֹמֵד בְּדַעְתּוֹ, שֶׁהוּא חָשִׁיב שְׁהָרִי תְּסִיתַנִּי, כְּמוֹ שְׁאָמַר וְעַל עֲצַת רָשָׁעִים הוֹפְעֶתָ. [אמר איוב, התפתתי על דברי אותו מקטרג] כְּמוֹ זֶה (תהלים עח) וַיִּפְתּוּהוּ בְּפִיָּהֶם וּבִלְשׁוֹנָם יִכְזְבוּ לוֹ. וַיִּפְתּוּהוּ וַיִּכְזְבוּ לוֹ לֹא כְּתוּב, אֲלֵא וַיִּפְתּוּהוּ בְּפִיָּהֶם. בְּפִיָּהֶם עוֹמֵד הַדָּבָר הַזֶּה, שְׁהָרִי הִתְפַּתָּהּ. אָמַר רַבִּי אֲבָא, הַכֹּל הוּא יָפָה, אֲבָל כֹּךְ לְמִדְּנוֹ, שְׁשֻׁנִּינוּ, עוֹלָה וּמִסְטִין. וְכִי הוּא יָכוֹל לְהִסְטִין? כֵּן, שְׁהָרִי הוּא מְלָךְ זֶקֶן וְכִסִּיל, שְׁכָתוּב (קהלת ד) טוֹב יֶלֶד מִסֶּפֶן וְחָכָם מִמְּלָךְ זֶקֶן וְכִסִּיל. וְעַל זֶה יָכוֹל לְהִסְטִין לְאָדָם. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁהוּא נֶאֱמָן עַל מַעֲשֵׂי בְּנֵי אָדָם.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.